

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/140/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010557
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6717010557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí dňa 13. decembra 2017, prejednal odvolanie obžalovaného V. Q., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 27.10.2017 sp.zn. 5T/121/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám obžalovaného V. Q. o d s u d z u j e podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. Q. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák. a § 139 písm. c) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že dňa 23.05.2017 v čase o 15.00 hod. v obci R., O. XXX/X v dome, kde býva spolu s rodičmi po tom, ako mu matka nechcela dať cigarety, preto, že je opitý, začal byť agresívny a nadával matke a následne aj otcovi, ktorý ho chcel slovné uklidniť, potom chytil otca za krk a otec ho posadil na posteľ a tam ho držal, aby mu zabránil vo fyzickom napádaní, k čomu prišiel na pomoc aj páchatelov brat V. Q. a spolu sa im podarilo páchatela udržať, pričom sa začal vyhrážať tam prítomným otcovi V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., O. XXX/X, matke X. Q. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., O. XXX/X so slovami, že „ja vás zarežem, ja vás podrežem, ja si aj desať rokov odsedím za vás, ja vás pomaly všetkých zlikvidujem, dostanete guľku do čela“, pričom sa snažil vytrhnúť zo zovretia, čo u nich vzbudilo dôvodnú obavu o ich zdravie a život, pretože na základe predošlých skúseností s ním sa boja, že svoje vyhrážanie vykoná a ublíži im.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal preskúmania napadnutého rozsudku, jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. rozhodnutia samým odvolacím súdom tak, že by bola prijatá dohoda o zmieri medzi poškodenými a obžalovaným, s ktorým návrhom prišiel obžalovaný s obhajobou už pred začatím hlavného pojednávania, o tomto návrhu však nebolo rozhodnuté.

Pokiaľ by bol schválený takýto zmier, boli by splnené zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Podľa jeho názoru okrem toho odvolací súd dostatočne nezohľadnil poľahčujúce okolnosti, keď mala byť uznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa §

36 písm. n) Tr. zák. v prospech obžalovaného, keď obžalovaný napomáhal od samého začiatku pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Za týchto okolností aj bez schválenia zmiery by pri aplikácii § 38 ods. 3 Tr. por. alebo ust. § 39 ods. 3 Tr. por. (obhajca mal zrejme na mysli Trestného zákona) by mohol bezodkladne obžalovaný byť prepustený z väzby, resp. z výkonu trestu a dostaviť sa do zamestnania a bolo by zachované jeho miesto u doterajšieho zamestnávateľa. Obžalovaný má splnené podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ by bol ponechaný trest vo výmere v zmysle napadnutého rozsudku, tu však poukazuje na tú skutočnosť, že on i jeho rodičia by chceli, aby mohli spoločne sviatkovať cez Vianoce doma a cestou podmieneného prepustenia by sa do tohto termínu vec zrejme nevybavila a mohlo by takéto konanie trvať až do pominutia tohto termínu. Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1,2 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v tej časti, proti ktorej smerovalo odvolanie obžalovaného, teda vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal vinu v celom rozsahu, preto sa dokazovanie zameralo na hlavnom pojednávaní len vo vzťahu k výroku o treste obžalovaného. Tu aj odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného išlo o spáchanie úmyselného prečinu vo vzťahu ku svojim rodičom a príbuzným, napriek tomu zistil pochybenie, rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodujúc v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol v tejto časti sám.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle § 34 Tr. zák., za priťažujúcich okolností pri hodnotení osoby obžalovaného musel aj odvolací súd konštatovať, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku potom, čo bol súdne potrestaný pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 19.03.2014 sp.zn. 4T/8/2014 a bolo odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu tri roky, pritom skúšobná doba uplynula 19.03.2017 a krátko na to sa obvinený dopustil teraz prejednávanej trestnej činnosti. Pokiaľ ide poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, tieto boli v rovnováhe, preto odvolací súd rozhodol v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. v základnej trestnej sadzbe, neuznal dôvod pre aplikáciu § 36 písm. n) Tr. zák. ako poľahčujúcej okolnosti, pretože podľa súdneho výkladu tohto ustanovenia ide o situácie možnosti aplikácie diametrálne odlišnej ako v tomto prípade, keď samotné priznanie a spolupráca obvineného výrazne ovplyvnila dôkaznú situáciu, ktorú by bolo sťažené alebo nemožné bez jeho spolupráce a nápomoci ustáliť, v tomto prípade ide len o spoluprácu v zmysle poľahčujúcej okolnosti a uznania svojej viny, v tomto smere neobstojí návrh obhajoby v zmysle odvolania a je daný dôvod postupu u odvolacieho súdu tak, ako to ustálil súd prvého stupňa z hľadiska pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Samozrejme že neboli splnené žiadne zákonné podmienky pre ukladanie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože nejde o charakter trestnej činnosti, ktorá by bola spáchaná za nejakých zreteľa hodných okolností v prospech obžalovaného, resp. jeho osobných pomerov tak, ako to má na mysli ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., prípadne podmienok ods. 2 § 39 Tr. zák. Tu odvolací súd skôr na rozdiel od podmienok ukladania trestu súdom prvého stupňa prihliadol na tú skutočnosť, že na verejnom zasadnutí boli prítomní aj rodičia obvineného, ktorí potvrdzovali, že obžalovaný, ich syn, sa zjavne polepšil, doterajší výkon väzby úplne zmenil jeho správanie a názory k lepšiemu a očakávajú, že bolo doterajšie opatrenie v zmysle väzby dostatočným ponaučením pre obžalovaného. Zjavne obžalovaný prišiel aj o priateľov, resp. partiu, ktorá nepriaznivo na neho vplývala predtým, ako sa dopustil trestnej činnosti, poukazujú tiež na možnosť ďalšieho uplatnenia sa u predchádzajúceho zamestnávateľa, ktorá skutočnosť je aj pre odvolací súd významnou kategóriou pre zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti mimo zákona v prospech obžalovaného, ktorý sa postavil k svojej trestnej činnosti zodpovedne v zmysle priznania sa k trestnej činnosti, ospravedlnenia sa poškodeným a prejavu snahy po náprave do budúcnosti. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti nebolo vlastne účelné ani súdom prvého stupňa rozhodovať o návrhu na prijatie uzavretého zmiery medzi poškodenými a obžalovaným, keď táto skutočnosť bola už v čase dokazovania a v prípravnom konaní známa z pohľadu postoja obžalovaného k trestnej činnosti a odpustenia obžalovanému zo strany poškodených - rodinných príslušníkov obžalovaného, rozhodne však nemohla byť prípadná chyba nerozhodnutia súdom prvého stupňa o takomto návrhu na hlavnom pojednávaní zhodnotená v neprospech obžalovaného potom, čo obžalovaný uznal svoju vinu na hlavnom pojednávaní a bol spôsob na uznanie poľahčujúcich okolností v zmysle zmiery medzi obžalovaným a poškodenými v neformálnom akte vyhodnotiť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu tak, ako to bral v úvahu v tomto prípade odvolací súd.

Vychádzajúc z uvedených dôkazov a úvah dospel odvolací súd k záveru, že stojí za zreteľa vzatie uvedených podmienok v rodine obžalovaného a postoja poškodených a obžalovaného k vzájomnému konfliktu za zohľadnenie vo výroku o treste, preto odvolací súd aj v uvedenom záujme, majúc na zreteľ doterajšie obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, že tieto opatrenia s nariadením výkonu trestu v

jeho zvyšnej časti nad rámec doteraz vykonanej väzby, splní zákonom sledovaný účel, ako aj z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

Odvolací súd tak, ako súd prvého stupňa obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia s prihliadnutím na skutočnosť, že doteraz vo výkone trestu odňatia slobody vôbec nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.